

Ενεργοποιημένο θέλει η κυβέρνηση τον αγρότη

ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

ΑΘΗΝΑ, 11 -

Από το ρολό που έπαιξε το κράτος τις τελευταίες δεκαετίες έχει διαμορφωθεί η ψυχολογία του αγρότη, που οδηγεί σε συμπεριφορά παθητικής αναμονής και αποδοχής, σε άρνηση ατομικής προσπάθειας, σε αβύληση του κάθε «εξωτερικού στοιχείου και σε στάση καχυποψίας προς τους δημοσους και συλλογικούς φορείς

Αυτό αναφέρεται στις κατευθύνσεις της αγροτικής πολιτικής που έδωσε στη δημοσιότητα ο Υπουργός Γεωργίας κ Κων Σημίτης τονίζοντας:

Οι κατευθύνσεις αγροτικής πολιτικής είναι η παρουσίαση κατά ενιαίο τρόπο του εξειδικευμένου προγράμματος που εφαρμόζεται για την ανάπτυξη του αγροτικού τομέα από τη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ήδη από τον Οκτώβριο του 1981

Τα οσα γράφονται στο κείμενο αυτο είτε εφαρμόζονται ήδη είτε έχουν δοκιμασθεί για να εφαρμοστούν στην επομένη 4ετία, εν τούτοις πάντοτε υπάρχει η διάθεση και η επιθυμία από μερους της κυβέρνησης όχι μόνον για συζήτηση αλλά και για αλλαγή κάποιων από τις ελλείψεις αναλυόμενες κατευθύνσεις αν ο διάλογος και η επιχειρηματολογία που θα αναπτυχθούν πειθούν για την αναγκαιότητα μίας τέτοιας αλλαγής

Ετσι, το Υπουργείο Γεωργίας

καλεί οχι μόνο τους ειδικούς αλλά και τους ίδιους τους άμεσα ενδιαφερομένους αγρότες να εκφράσουν μεσα από τα συλλογικά τους όργανα ή με άλλο τρόπο, τις αποψεις τους τις αντιρρήσεις τους ή τις συμπληρώσεις τους στους βασικούς στοχους και στα βασικά εργαλεία της αγροτικής πολιτικής που εφαρμόζουμε

Τα κύρια σημεία του προγράμματος κατά τομεις καθώς και τα επιχειρήματα για την εφαρμογή αυτού του προγράμματος είναι:

Μέχρι σήμερα η προσπάθεια για την άμβλυση των εγγειοδερφρωτικών προβλημάτων είχε συγκεντρωθεί στη διαδικασία του αναδάσμου, ενώ οι ανομολογητες ελπίδες του κράτους στηρίζονταν στην ελάττωση του αριθμού των εκμεταλλεύσεων που θα ήταν το αποτέλεσμα της «εξόδου» από τον αγροτικό τομέα.

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Η κρατική παρέμβαση στην

Ελληνική Γεωργία εκφράζει κυρίως την κυρίαρχη αντίφαση ολόκληρου του μεταπλεμικού μοντέλου ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας

Το Ελληνικό κράτος αφήνε μεταβλητες ή και ενσχυσε συνειδητά ή ασυνειδητά τις υφιστάμενες δομές των «αγορών» ενώ ταυτόχρονα καθιερωνε και συνεχως μεγάλωνε ένα πλέγμα «επιδοτήσεων», «οικονομικών ενισχύσεων», «τιμών ασφαλείας για τους παραγωγούς» «κλίμακας διαχειριστικών ανοιγμάτων» κλπ

Με άλλα λόγια, άφηνε μόνους τους παραγωγούς απέναντι στις δυνάμεις που ουσιαστικά εξουσίαζαν την αγορά και ταυτόχρονα επενεβαινε κατασταλτικά για να απαλύνει εν μέρει τις αρνητικές συνέπειες και όχι τα αίτια της ανισότητας σχέσης

Πολλες φορές «τα λεφτά της ΕΟΚ» μπορεί να κάνουν ζημια πολύ μεγαλύτερη από το όφελος που αντιπροσωπεύουν βραχυπρόθεσμα. Από τη στιγμή που η ΚΑΠ εσκαλοειθεί να διαπνέεται κυρίαρχα από μια διαχειριστική και όχι διαρθρωτική αντίληψη για το γεωργικό τομέα ο κοινοτικός πρ)σμος δε μπορεί να λογαριάζεται σαν κάτ' άσχετο με την Ελλάδα και την οικονομία της

Τό προτυπο της συνεταρτισμένης οικογενειακής εκμετάλλευσης επιτρέπει τη διατήρηση μικρών και μεσαίων εκμεταλλεύσεων και την εξασφάλιση ενός ικανοποιητικού επιπέδου απασχόλησης αποσκαπει με αυτο το τρόπο η διαμορφωση ενός πρ)σμου αγροτικού τομέα

Συνέχεια στη σελίδα 6

που θα επικρατεί μεγαλύτερη κοινωνική δικαιοσύνη

Ο σύγχρονος επαγγελματίας αγρότης πρέπει εκτος από τη/ παραγωγική διαδικασία να έχει ικανοποιητική εποπτεία και γνώση των μηχανισμών της αγοράς, των προγραμμάτων ανάπτυξης, των στοιχείων οικονομικής διαχείρισης της εκμετάλλευσης του και κάθε άλλου στοιχείου που επηρεάζει την παραγωγικότητα της μονάδας παραγωγής.

Επιπλέον πρέπει να είναι σε θέση να μετεχει ουσιαστικά στη διαχείριση και ανάπτυξη των συν)κών οργανώσεων στις οποίες εντάσσεται και να συμβάλλει στην ανάληψη πρωτοβουλιών παραγωγικής δραστηριότητας ακόμα και σε τομεις

που εκτεινοντα πέρα από την πρωτογενή παραγωγή

Η αγροτική πολιτική στοχεύει:

α. Στη μείωση του απευθείας κόστους των εισροών με ενεργό γοποίηση των συν)κών οργανώσεων στο κύκλωμα παραγωγής, διακίνησης και εμπορίας τους

β. Στην αύξηση των εγχωριας παραγωγής των εισροών και τη μείωση, όπου δεν είναι δυνατό ο απολυτος μηδενισμος του ποσοστού εξάρτησης από εισαγωγές

γ. Στην ανάπτυξη Ελληνικής τεχνολογίας για τη δημιουργία εγχωριων πηγών εισροών με εξαγωγικό προσανατολισμο και ενεργή προσαρμογή στις Ελληνικές ανάγκες και συνθήκες & δ. Στον αυστηρο έλεγχο για

την καταλληλότητα και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις καθώς και την ασφαλεία στη χρήση των εισροών

Στόχος της αγροτικής πολιτικής είναι να υπάρξει σε κάθε χωριο γεωτεχνικός «γενικός επιστασις» ενταγμένος στο συνεταιρισμο και παράλληλα μεσα από τις δευτεροβάθμιες και τις κλαδικές συν)κές οργανώσεις να είναι δυνατή η παροχή εξειδικευμένης τεχνικής βοήθειας εις τους επιμερους κλάδους παραγωγής

«Η βασική «φιλοσοφία» αυτής της κατεύθυνσης βασίζεται στην αρχή της ανάπτυξης της αυτοδυναμίας των παραγωγικών φορέων η οποία και αποτελεί κεντρικό στοχο της αγροτικής πολιτικής

Για να ανταποκριθούν στον ενεργό ρολο που τους ανατίθεται από την αγροτική πολιτική (Συν)κές Οργανώσεις θα πρέπει

να καταβάλουν οι ίδιες τις αναγκαίες προσπάθειες

Η αλλαγή στις δομές και τον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας και της οικονομίας δεν έρχονται μόνο ως αποτέλεσμα διατάξεων νομών και διοικητικών παρεμβάσεων

Η αυτοδιαχείριση δεν ανατίθεται. Αποτελεί κυρίως αποτέλεσμα της κινητοποίησης των δυνάμεων των ενδιαφερομένων οι οποίοι εκμεταλλειομενοι τις παραχόμενες δυνατότητες αναλαμβάνουν ολο και περισσότερες δραστηριότητες και επεκτεινουν το πεδίο της αυτοδιαχείρισης

Το κόστος θα σταθεί κοντά στον αγροτο από πλευράς νομικής και οικονομικής για την «Ριζοβολία» των πρωτοβουλιών Ομως η ανάληψη πρωτοβουλιών για την αξιοποίηση του πλ)σμου αυτού ανήκει στις ίδιες τις συν)κές οργανώσεις